

Ontslag na ziekte

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appellante en de stichting.

Bij beroepschrift van 10 augustus 2006, op dezelfde datum per telefax bij de Commissie ingekomen, is appellante in beroep gekomen van het besluit van de stichting van 29 juni 2006 haar ontslag aan te zeggen per 1 oktober 2006.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 25 augustus 2006.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van 12 september 2006, alwaar zijn verschenen appellante, bijgestaan door mr. van Haren voornoemd en vergezeld van haar moeder, en voor de stichting mr. .... voornoemd, vergezeld van mevrouw ....., personeelsadviseur, en de heer ....., lid Bovenschoolsmanagementteam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten mondeling toegelicht.

2. De feiten

2.1 Blijkens de niet door appellante getekende akte van benoeming van 8 augustus 2000, is appellante vanaf 1 augustus 2000 voor onbepaalde tijd benoemd tot leraar aan de Basisschool X te .... voor werktijdfactor 0,9025.

Appellante is op 4 september 1997 in dienst gekomen van de stichting als leraar aanvankelijk op de Basisschool Y, later op X. Appellante is begonnen als groepsleerkracht. Met ingang van schooljaar 1999/2000 bestonden de werkzaamheden van appellante uitsluitend uit de taken remedial teaching en interne begeleiding.

2.2 Op 14 september 1999 heeft appellante zich ziek gemeld. Zij is tot op heden niet hersteld. Op 7 september 2000 heeft UWV USZO beslist dat de aandoening van appellante geen medisch objectieveerbare ziekte als oorzaak heeft en dat appellante niet in aanmerking komt voor een WAO-uitkering. Bezwaar en beroep van appellante tegen deze beslissing zijn ongegrond verklaard.

Op 21 juni 2001 heeft UWV naar aanleiding van de aanvraag functieongeschiktheidsadvies (foa) door de stichting medegedeeld dat het appellante niet arbeidsongeschikt acht op grond van ziekte of gebrek, waardoor aan de stichting geen positief foa wordt afgegeven.

UWV heeft haar oordeel dat de ongeschiktheid van appellante niet een rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg is van ziekte of gebrek tot op heden gehandhaafd en heeft naar aanleiding van een nieuwe aanvraag foa aangegeven dat een herbeoordeling niet aan de orde is, gezien het ontbreken van nieuwe medische feiten.

2.3 Op 2 augustus 2004 heeft de kantonrechter verzocht de arbeidsovereenkomst met appellante per 1 oktober 2004 te ontbinden op grond van artikel 7:685 van het Burgerlijk Wetboek (BW) wegens gewichtige redenen, die erin bestaan dat appellante sedert 14 september 1999 onafgebroken arbeidsongeschikt is geweest wegens ziekte en door haar ziekte niet in staat is geweest te reïntegreren. De rechter heeft het verzoek op 11 oktober 2004 afgewezen, omdat hetgeen over de ziekte van appellante tijdens de behandeling naar voren is gebracht leidt tot het oordeel dat het verzoek verband houdt met het bestaan van het in artikel 7:670 BW bedoelde opzegverbod bij ziekte, waarbij niet aannemelijk is geworden dat de ziekte tenminste twee jaren aaneengesloten heeft geduurd.

2.4 Vanaf 14 september 1999 tot augustus 2004 heeft appellante op afroep van de directeur van de school en/of collega's in wisselende omvang en meestal thuis werkzaamheden voor de stichting verricht die deel uitmaken van remedial teaching en interne begeleiding. Na augustus 2004 heeft appellante geen werkzaamheden meer voor de stichting verricht.

Sedert 12 februari 2004 is appellante volgens de bedrijfsarts volledig arbeidsongeschikt. Ook op 12 april 2006 heeft de arbo-arts geoordeeld dat appellante volledig arbeidsongeschikt is.

De stichting heeft tot op heden het salaris van appellante betaald.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit van de Stichting van 29 juni 2006 houdt in dat de stichting appellante op die datum, op grond van artikel F2.6 lid 1 onder e. en lid 1 onder f. van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) en met inachtneming van de op haar van toepassing zijnde opzegtermijn, per 1 oktober 2006 ontslag heeft aangezegd uit haar functie van leraar wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid en wegens gewichtige omstandigheden.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellante aangevoerd dat zij sedert haar ziekmelding steeds werkzaamheden op afroep van de directeur en/of overige collega's voor de stichting heeft verricht, ook na de laatste ziekmelding d.d. 12 februari 2004 en dat deze werkzaamheden niet hebben plaatsgevonden in enig therapeutisch kader, maar volledig ten goede zijn gekomen aan de school X. Aan deze werkzaamheden is een abrupt einde gekomen tijdens de ontbindingsprocedure. Sedertdien heeft de stichting geen beroep meer gedaan op appellante terwijl dat wel tot de mogelijkheden had behoord.

Appellante ontkent dat zij haar werkzaamheden op arbeidstherapeutische basis heeft verricht en heeft voorts aangevoerd dat van enige activiteit van de stichting om tot reïntegratie te komen niet of nauwelijks sprake is geweest.

Appellante is van mening dat nu de stichting na augustus 2004 geen gebruik meer heeft gemaakt van de capaciteiten van appellante c.q. eventueel naast haar ziekte van haar restcapaciteit, op grond van die omstandigheid niet kan worden vastgesteld dat er sprake is van arbeidsongeschiktheid die twee jaar of langer heeft geduurd en dat niet binnen zes maanden uitzicht op herstel zou bestaan. Hoewel daarover van medische zijde naar appellante heeft begrepen, geen definitieve uitspraken kunnen worden gedaan, zou appellante onder dit voorbehoud mogelijk omstreeks september/oktober 2006 met reïntegratie kunnen starten.

3.3 De stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4. De beoordeling

4.1 De commissie dient thans te beoordelen of de stichting appellante in redelijkheid ontslag heeft mogen aanzeggen op grond van artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder e. en artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder f. CAO en of de stichting de regels met betrekking tot deze ontslaggronden, voor ziekte is dat artikel 20 van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs (BZA), juist heeft toegepast.

4.2 Partijen zijn het eens dat appellante zich op 14 september 1999 heeft ziek gemeld, dat zij sedertdien op afroep en meestal thuis werkzaamheden voor de stichting heeft verricht, dat appellante sedert 12 februari 2004 volledig arbeidsongeschikt is, dat zij na augustus 2004 geen werkzaamheden voor de stichting meer heeft verricht en dat de stichting het salaris van appellante tot op heden heeft doorbetaald.

De Commissie komt niet toe aan een oordeel over de vraag of wat betreft het ontslag wegens ziekte aan alle vereisten van artikel 20 BZA is voldaan, nu de stichting het ontslag van appellante eveneens heeft gebaseerd op artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder f. CAO.

De stichting heeft over laatstgenoemde ontslaggrond gesteld dat appellante vanaf 14 september 1999 niet meer volledig aan het werk is geweest ten behoeve van de stichting en vanaf 12 februari 2004 geheel geen loonvormende werkzaamheden meer heeft uitgevoerd voor de stichting, terwijl appellante wel vanaf 14 september 1999 salaris van de stichting is blijven ontvangen. De stichting acht deze situatie ongewenst maar zij heeft zich tot op heden coulant willen gedragen ten opzichte van appellante, omdat zij meent dat deze situatie geheel buiten schuld en toedoen van appellante is ontstaan. De stichting wenst echter thans een einde te maken aan deze situatie, vanwege de lange looptijd van deze situatie en vanwege haar financiële belangen. Ter zitting heeft de stichting hieraan nog toegevoegd dat appellante op dit moment volledig arbeidsongeschikt is en nog moet revalideren en dat er geen zicht bestaat op welke termijn appellante mogelijk zou kunnen beginnen aan haar reïntegratie.

Appellante heeft deze stellingen van de stichting niet gemotiveerd weersproken.

4.3 De commissie is van oordeel dat hier sprake is van gewichtige omstandigheden, in die zin dat van de stichting niet kan worden verlangd dat zij het dienstverband met appellante nog langer handhaaft. Appellante is ruim 2 jaar en tot op heden nog steeds volledig arbeidsongeschikt en er bestaat ook nu nog geen enkel uitzicht op welke termijn appellante haar werkzaamheden zou kunnen hervatten. De stichting heeft al meer dan 6 jaar het salaris van appellante doorbetaald zonder dat appellante de overeengekomen werkzaamheden heeft verricht. Het beroep van appellante dient daarom ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 12 september 2006 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. L.A.S.Boersen, F.A.J. van Moorsel, mr. A.Schellart , leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris. In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door het onderwijspersoneel, heeft mr. Schellart zich van stemming onthouden.